

Значи, споредъ признаниета на самия председател на БУС, последният, въ лицето на своя управителен комитет, е плюъл на всички политически неутралитет и е участвувал активно въ всички действия на черния буржоазен блокъ, подпомагал го е не само морално, но и материално.

Въ същата речь на г. Негенцова, между него и депутатите общинци, отъ една страна, и, отъ друга — депутатите говористи, се завързва следната разпра:

К. Николовъ (д. сг.): Ще умратъ тия ваши съюзи.

П. Анастасовъ (соц. д.) А, ще умратъ!

Преди петъ години така ли приказваше или ходѣше въ Учителския съюзъ и го дирѣше?

К. Николовъ (д. сг.): Само въ Бѣла-Слатина ще се запази!

Х. Барагиевъ (соц. д.): Ще дойде време пакъ да го подирите.

Социалдемократите — депутати: П. Анастасовъ и Х. Барагиевъ, които, заедно съ Д. Негенцова, бранятъ „неутралитета“ на Съюза и сѫ посвѣтени въ всички конспиративни действия на управ. ком. на БУС, въ тази реплика изнасятъ, че преди преврата на 9 юни съюзниятъ домъ е билъ свърталище на превратаджиите; тѣ сѫ ходѣли тамъ, дирили сѫ съдействие отъ БУС въ лицето на управ. му комитетъ . . ., и той имъ го е давалъ съ охота. Както казва Д. Негенцовъ, подпомагали сѫ ги „и морално и материално“. Това е голата истина. Това вършеше управ. к-ть на БУС, защото въ подготовката на преврата участваше и Социал-демократическата партия съ единъ членъ отъ централния си комитетъ — Д. Казасовъ, а и въ самия превратъ се намѣси активно чрезъ така наречените „социалистически роти“. Следъ като успѣ преврата на 9 юни, социалдемократическата партия взе участие въ 9-то юнското правителство чрезъ Димо Казасовъ, който дълго време бѣши министъръ на желѣзниците и пристанищата и масово уволняващ членовете на Транспортния съюзъ, за да ги принуди да отидатъ и увеличатъ редовете на желѣзничарски съюзъ, а г-нъ Негенцовъ бѣ поканенъ да заеме поста началникъ на основното образование въ М. Н. Просвѣта.

Друго яче и не можеше да действува БУС, понеже съ пъпа си е свързанъ съ социалдемокр. партия и следва нейната политика. Неутралитетъ е само за тонковците, които не познаватъ природата на прѣдажния социал-фашизъмъ. Така че, въ този пунктъ обвиненията на „неутралитите“ сѫ напълно достовѣрни, неопровержими и документално подкрепени отъ публичните речи и действия на самите вождове на БУС.

Въ това направление ние бихме могли да приведемъ много примери изъ дейността на управителен комитетъ на БУС, обаче това, следъ приведените, нито е толкова необходимо, нито пъкъ ни позволяватъ за това рамките на настоящата книга. Ще приведемъ само още единъ-два по-характерни примери, които още по-грубо смѣрватъ маската на несъществуващия неутралитетъ въ БУС и показватъ, че ръководителите му — общинци, го използватъ не само като котилъ на превратаджиите, но и като инструментъ на Социал-демокр. партия.